

ботилъ и на литературното поприще (особено въ „Български книжици“) и се мъчелъ да прокара за литературно македонското наречие. Умрѣлъ като Пиротски владика въ 1876 година.

¹¹ Авксентий по-рано (1838—1848) билъ митрополитъ въ Херцеговина, гдето не се ползувалъ съ уважение, както се вижда отъ статията на архимандрита Иоаникий Памучинъ въ „Серб.-далм. магазин“, 1869, 153—167. По-сетне той се отцепилъ отъ фанариотитѣ и се присъединилъ къмъ българитѣ. Умрѣлъ въ 1869 г.

¹² Портретитѣ имъ сж дадени у Kanitz, Donau-Bulgarien I, 136.

¹³ Презъ това време Н. Х. Палаузовъ, комадированъ отъ новоросийския и бесарабския ген.-губернаторъ на разположение на назначения по височайша заповѣдь за ръководство на преселничество д. с. с. Стремоуховъ (по-сетне директоръ на Азиатския департаментъ при мин. на външнитѣ работи), приелъ 25,135 души отъ двата пола, отъ които българи били до 21,000. Следъ това чиновникътъ Гордински, който замѣнилъ Палаузова, приелъ още 2,559 души. Българитѣ нарекли една отъ своитѣ 45 колонии „Палаузовка“.

¹⁴ Запискитѣ на Панайота е една въ всѣко отношение бележита и оригинална книга, излѣзла отъ печатъ въ Букурещъ въ 1872 г. (вж. заб. 14 къмъ глава I и стр. 6). Вж. статията ми въ сп. „Osvěta“, Прага, 1875. Руски преводъ на запискитѣ е даденъ въ Славянскій сборникъ (Спб. 1877) II.

¹⁵ Доротей, родомъ отъ Копривщица, билъ митрополитъ отначало въ София, а следъ това въ Скопие; умрѣлъ въ 1875 г.

¹⁶ Паисий по народностъ не билъ българинъ, а малоазиятски християнинъ.

¹⁷ Разказитѣ на Апостолъ Магаритъ сж дадени въ сп. Convorbiri literare, Jassy VIII, 1874. E. Pirot, Les Roumains de la Macedoine, Paris, 1875.

¹⁸ Жинзифовъ, Дим. и Конст. Миладинови въ „Сборникъ слав. благотв. комитета въ Москвѣ“. „Родное племя“, Москва, 1877, 263—288.

¹⁹ „Our policy shuld be to endeavour to isolate the Greeks as much as possible from our other Christians. It is of paramount importance to withdraw the Bulgarians from the domination of the Greek Church, without, however, throwing it into the arms either of the Russians or of the Roman Clergy“ — J. Lewis Farley, The decline of Turkey, London, 1875, 33.

²⁰ Иларионъ Стояновъ Михайловски умрѣлъ на 4 юний 1875 г. Той билъ образованъ човѣкъ, училъ се е въ атинския университетъ. — Янтимъ е роденъ въ 1816 г. въ Лозенградъ (Къркклисе), билъ монахъ на Света-гора, училъ се е въ богословската академия на о-въ Халки при Цариградъ и въ Москва, отъ 1854 г. билъ професоръ по църковна история и по църковно-славянски езикъ въ Халки; по-късно билъ ръкоположенъ за шуменски владика, но билъ принуденъ да остане директоръ въ Халки, тъй като народътъ не искалъ владика, назначенъ отъ патриарха. Отъ 1867 г. станалъ видински владика.

²¹ Точни статистически сведения сж дадени въ Груевия календаръ — Лѣто-струй за 1872, 79—94.

²² Югославянски пансионъ, управляванъ отъ българина Ф. Н. Минковъ.